

Ograniczenia dotyczące dziedziczenia – przepisy szczególne - Luksemburg

SPIS TREŚCI

- 1 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego istnieją szczególne zasady nakładające, ze względów gospodarczych, rodzinnych lub społecznych, ograniczenia dotyczące dziedziczenie nieruchomości, niektórych przedsiębiorstw lub innych specjalnych kategorii aktywów znajdujących się w tym państwie członkowskim lub wpływające na ich dziedziczenie?
- 2 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego te szczególne zasady mają zastosowanie do powyższych rodzajów aktywów niezależnie od prawa mającego zastosowanie do dziedziczenia?
- 3 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego istnieją szczególne procedury mające na celu zapewnienie przestrzegania wspomnianych wyżej szczególnych zasad?

1 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego istnieją szczególne zasady nakładające, ze względów gospodarczych, rodzinnych lub społecznych, ograniczenia dotyczące dziedziczenie nieruchomości, niektórych przedsiębiorstw lub innych specjalnych kategorii aktywów znajdujących się w tym państwie członkowskim lub wpływające na ich dziedziczenie?

Tak, prawo luksemburskie przewiduje takie ograniczenia. Dotyczą one rezerwy spadkowej zgodnie z definicją podaną w kodeksie cywilnym (Code civil). Należy jednak pamiętać, że przepisy te nie nakładają ograniczeń w odniesieniu do określonych rodzajów nieruchomości czy przedsiębiorstw w rozumieniu pytania ani też szczególnych kategorii aktywów, o których mowa w pytaniu. Rezerwa spadkowa nakłada ograniczenia na wyodrębnioną na mocy prawa część masy spadkowej, niezależnie od rodzaju majątku wchodzącego w jej skład.

W art. 913 kodeksu cywilnego określono zasady, zgodnie z którymi rozrządzenia majątkowe na wypadek śmierci nie mogą obejmować więcej niż połowy majątku, jeżeli zmarły pozostawił jedno dziecko, jednej trzeciej, jeżeli pozostawił dwoje dzieci, lub jednej czwartej, jeżeli pozostawił troje lub więcej dzieci. Art. 916 kodeksu cywilnego stanowi, że jeżeli zmarły nie pozostawił zstępnych, rozrządzenia majątkowe na wypadek śmierci lub rozrządzenia dokonywane w drodze czynności prawnych między żyjącymi mogą obejmować cały majątek.

Dodatkowo należy wspomnieć o przepisach zmienionej ustawy z dnia 18 lipca 1983 r. o zachowaniu i ochronie zabytków państwowych (loi modifiée du 18 juillet 1983 concernant la conservation et la protection des sites et monuments nationaux), mimo że ograniczenia te nie wynikają z prawa spadkowego. Nieruchomości, które zostały wpisane do rejestru zgodnie z przepisami tej ustawy, podlegają pewnym ograniczeniom, niezależnie od tego, czy wchodzi w skład przyszłego czy już otwartego spadku. Przykładowo art. 10 akapit pierwszy zdanie pierwsze tej ustawy stanowi, że nie można zburzyć ani przenieść nieruchomości wpisanej do rejestru, zmienić jej przeznaczenia ani przeprowadzić prac remontowych, naprawczych ani modernizacyjnych bez zgody właściwego ministra. Ponadto art. 15 akapit pierwszy tej ustawy stanowi, że bez specjalnej zgody właściwego ministra nie można rozbudować nieruchomości wpisanej do rejestru.

2 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego te szczególne zasady mają zastosowanie do powyższych rodzajów aktywów niezależnie od prawa mającego zastosowanie do dziedziczenia?

Doktryna prawna jest podzielona w kwestii tego, czy instytucja rezerwy spadkowej wchodzi w zakres międzynarodowego porządku publicznego i czy w związku z tym musi być przestrzegana niezależnie od prawa mającego zastosowanie do dziedziczenia.

3 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego istnieją szczególne procedury mające na celu zapewnienie przestrzegania wspomnianych wyżej szczególnych zasad?

Tak, dotyczą one rezerwy spadkowej. Jeżeli rozrządzenia majątkowe między żyjącymi lub na wypadek śmierci przekraczają część rozporządzalną, mogą zostać ograniczone do tej części po otwarciu spadku. W art. 920 i nast. kodeksu cywilnego ustanowiono procedurę obniżania wielkości rozrządzeń między żyjącymi i na wypadek śmierci, która ma zastosowanie w tego rodzaju sytuacjach.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 29/05/2019